

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Hamburg av den 16 oktober 2002 i målet mellan Deutsche See-Bestattungs-Genossenschaft e.G. och Hauptzollamt Kiel

(Mål C-389/02)

(2003/C 19/20)

Finanzgericht Hamburg begär genom beslut av den 16 oktober 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 5 november 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet Deutsche See-Bestattungs-Genossenschaft e.G. och Hauptzollamt Kiel beträffande följande frågor:

Skall begreppet sjöfart i den mening som avses i artikel 8.1 c första stycket i direktiv 92/81⁽¹⁾ tolkas på så sätt att det avser befordran i gemenskapens farvatten med fartyg som används på annat sätt än som privata nöjesfartyg?

⁽¹⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 12; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 91.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Corte di Appello di Lecce – brottmålsavdelning av den 7 oktober 2002 i brottmål mot Sergio Adelchi

(Mål C-391/02)

(2003/C 19/21)

Corte di Appello di Lecce – brottmålsavdelning – begär genom beslut av den 7 oktober 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 18 november 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i brottmål mot Sergio Adelchi beträffande följande frågor:

1. Skall med hänvisning till de enskilda medlemsstaternas skyldighet att anta "lämpliga påföljder" för överträdelser som föreskrivs i första direktivet och fjärde direktivet (68/151⁽¹⁾ och 78/660⁽²⁾) dessa direktiv, och särskilt bestämmelserna i artikel 44.3 g i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskaperna i förening med artiklarna 2.1 f och 6 i det så kallade första direktivet (68/151/EEG) och artikel 2.2., 2.3 och 2.4 i det så kallade fjärde direktivet (78/660/EEG, såsom det kompletterats genom direktiven 83/349⁽³⁾ och 90/605⁽⁴⁾), tolkas så att dessa bestämmelser utgör hinder för en lag i en medlemsstat

enligt vilken det, med ändring av de påföljdsregler som redan är ikraft i fråga om överträdelser på det bolagsrättsliga området, vid åsidosättande av skyldigheter avseende skyddet av principen om insyn och information som ger en rättvisande bild av bolaget föreskrivs ett påföljdssystem som i praktiken inte uppfyller kriterierna att de påföljder som skall säkerställa detta skydd är effektiva, står i rimlig proportion till överträdelsen och är avskräckande?

2. Skall de ovannämnda direktiven, och särskilt bestämmelserna i artikel 44.3 g i fördraget, artiklarna 2.1 f och 6 i det så kallade första direktivet (68/151/EEG) och artikel 2.2, 2.3 och 2.4 i det så kallade fjärde direktivet (78/660/EEG, såsom det kompletterats genom direktiven 83/349 och 90/605), tolkas så att de utgör hinder för en lag i en medlemsstat enligt vilken åsidosättandet av skyldigheter vad gäller offentliggörande och lämnande av rättvisande information om vissa bolagsakter (däribland balans- och resultaträkningen) inte är straffbelagt, när oriktiga uppgifter om bolaget eller utelämnade uppgifter är avgörande för en förändring i rörelseresultatet för räkenskapsåret eller en förändring i bolagets nettotillgångar som inte överstiger en viss procentuell gräns?
3. Skall de ovannämnda direktiven, och särskilt bestämmelserna i artikel 44.3 g i fördraget, artiklarna 2.1 f och 6 i det så kallade första direktivet (68/151/EEG) och artikel 2.2, 2.3 och 2.4 i det så kallade fjärde direktivet (78/660/EEG, såsom det kompletterats genom direktiven 83/349 och 90/605), tolkas så att de utgör hinder för en lag i en medlemsstat enligt vilken åsidosättandet av bolagens skyldigheter vad gäller offentliggörande och lämnande av rättvisande uppgifter inte är straffbelagt när uppgifter lämnas som, fastän de är avsedda att vilseleda delägarna eller allmänheten i syfte att uppnå en oberättigad vinst, är en följd av uppskattade värden som, betraktade var för sig, inte avviker från en viss procentuell gräns?
4. Skall, oberoende av progressiva gränser eller nivåer, de ovannämnda direktiven, och särskilt bestämmelserna i artikel 44.3 g i fördraget, artiklarna 2.1 f och 6 i det så kallade första direktivet (68/151/EEG) och artikel 2.2, 2.3 och 2.4 i det så kallade fjärde direktivet (78/660/EEG, såsom det kompletterats genom direktiven 83/349 och 90/605), tolkas så att de utgör hinder för en lag i en medlemsstat enligt vilken åsidosättandet av bolagens skyldigheter vad gäller offentliggörande och lämnande av rättvisande uppgifter inte är straffbelagt, när de oriktiga uppgifterna eller de bedrägligt utelämnade uppgifterna, och följaktligen de meddelanden och uppgifter som inte ger en rättvisande bild av bolagets tillgångar och skulder, ekonomiska ställning och resultat, inte ändrar företagskoncernens tillgångar eller ekonomiska ställning "väsentligt" (även om fastställandet av begreppet "väsentlig ändring" ankommer på den nationelle lagstiftaren)?

5. Skall de ovannämnda direktiven, och särskilt bestämmelserna i artikel 44.3 g i fördraget, artiklarna 2.1 f och 6 i det så kallade första direktivet (68/151/EEG) och artikel 2.2, 2.3 och 2.4 i det så kallade fjärde direktivet (78/660/EEG, såsom det kompletterats genom direktiven 83/349 och 90/605), tolkas så att de utgör hinder för en lag i en medlemsstat, i vilken det vid åsidosättande av bolagens skyldigheter vad gäller offentliggörande och lämnande av rättvisande uppgifter som uppställts till försvar för skyddet av "såväl bolagsmännens som tredje mans intressen", endast för delägarna och fordringsägarna föreskrivs en rätt att begära att åtal väcks som får till följd att ett allmänt och effektivt skydd för tredje man utesluts?
6. Skall de ovannämnda direktiven, och särskilt bestämmelserna i artikel 44.3 g i fördraget, artiklarna 2.1 f och 6 i det så kallade första direktivet (68/151/EEG) och artikel 2.2, 2.3 och 2.4 i det så kallade fjärde direktivet (78/660/EEG, såsom det kompletterats genom direktiven 83/349 och 90/605), tolkas så att de utgör hinder för en lag i en medlemsstat, i vilken det – vid åsidosättande av bolagens skyldigheter vad gäller offentliggörande och lämnande av rättvisande uppgifter och som uppställts till skydd för "såväl bolagsmännens som tredje mans intressen" – föreskrivs en mekanism vad gäller väckande av åtal och ett påföljdssystem, vilka är särskilt differentierade och enligt vilka åtal kan väckas endast på begäran av målsäganden och allvarigare och effektiva påföljder uteslutande förbehålls överträdelser som medför skada för delägare och fordringsägare?

- (1) Rådets första direktiv 68/151/EEG av den 9 mars 1968 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen EGT L 65, 14.3.1968, s. 8; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 3.
- (2) Rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag EGT L 222, 14.8.1978, s. 11; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 17.
- (3) Rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning EGT L 193, 18.7.1983, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 59.
- (4) Rådets direktiv 90/605/EEG av den 8 november 1990 om ändring av tillämpningsområdet för direktiv 78/660/EEG om årsbokslut och direktiv 83/349/EEG om sammanställd redovisning EGT L 317, 16.11.1990, s. 60; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 107.

Talan mot Republiken Grekland väckt den 8 november 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-394/02)

(2003/C 19/22)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 8 november 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol

mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Michel Nolin och Minas Constantinidis, rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- a) fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 93/38/EEG ⁽¹⁾ av den 14 juni 1993 om samordning av upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna, och då särskilt enligt artikel 20 och följande artiklar i direktivet i fråga, då Dimosia Epicherisi Ilektrismou (DEI) har tilldelat uppdraget att konstruera ett transportbandssystem till elkraftverket Megalopolis efter ett förhandlat förfarande, utan att först ha offentliggjort något meddelande om offentlig upphandling, samt
- b) förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Bestämmelserna i direktiv 93/38/EEG reglerar upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna och är tillämpliga på upphandlingar som avser uppdrag med ett värde som uppskattas uppgå till minst 5 000 000 euro.

Enligt kommissionens mening ingår den berörda upphandlingen på grund av sitt värde och sin art i direktivets tillämpningsområde. Följaktligen var den upphandlande myndigheten (DEI) skyldig att iaktta det förfarande som föreskrivs i artikel 20.1 i direktivet och i enlighet med artikel 21 i direktivet offentliggöra en uppmaning till anbudsgivning. Inget meddelande om upphandlingen har dock offentliggjorts, utan uppdraget har tilldelats efter ett förhandlat förfarande.

Kommissionen anför att varken artikel 20.2 c i direktivet (kontraktet kan av tekniska eller konstnärliga skäl endast fullföljas av en viss entreprenör) eller artikel 20.2 d i direktivet (synnerlig brådska orsakad av omständigheter, som inte kunnat förutses av de upphandlande enheterna) är tillämpliga i förevarande fall.

⁽¹⁾ EGT L 199, 9.8.1993, s. 84.